

Dopis od preláta (leden 2015)

„Ježíš, Maria a Josef, ať stále zůstávám s těmito třemi.“ Říká prelát slovy svatého Josemaríi v dopise z ledna, kde klade zvláštní důraz na mariánský rok za rodiny, který právě začal.

14.01.2015

Nejdražší, ať mi Ježíš chrání mé dcery a mé syny!

Máme Vánoce a spolu s naším Otcem dodávám: ***na mysl nám přicházejí různé události a okolnosti kolem***

narození Božího Syna a náš pohled se zastavuje v betlémské jeskyni, v nazaretském domově. Maria, Josef, dítě Ježíš zvláštním způsobem přebývají v centru našeho srdce. Co nám říká, co nás učí prostý a zároveň obdivuhodný život Svaté rodiny?¹

Tato slova nám pomáhají vstoupit do ovzduší, které je těmto tak svatým svátkům vlastní. Aniž by nás to unavilo, znovu a znovu se zastavujeme, abychom kontemplovali Pánovo narození. Chtěli bychom se víc a víc nořit do tohoto úžasného tajemství, ale nikdy ho neobsáhneme: Boží láska k lidstvu, ke každé a každému z nás, je skutečně nepopsatelná. Proto náš postoj je postoj neustálé vděčnosti Pánu: on se snížil na úroveň našeho ubohého lidství, aby nás vysvobodil z našich břed a pozvedl na úroveň dětí Božích. V předvečer Narození Páně jsme četli ve vstupní modlitbě z

misálu: *Pane Ježíši, pospěš a neprodlévej, ať tvůj příchod posilní a povzbudí všechny, kdo plně důvěřují v tvou lásku.*² Není nic logičtějšího, než že uslyšíme, jak nám, každému z nás, odpovídá jako Ananiáš Pavlovi: *quid moráris?*³, na co čekáš? Prosme Pannu Marii a sv. Josefa, abychom cítili stálou nutnost být s Kristem, hledat jej.

Dnes, 1. ledna, slavíme slavnost Matky Boží, kterou nám Pán dal za Matku naši. Ona je Bohem Otcem vyvolenou cestou, aby se jeho jednorozený Syn stal působením Ducha svatého člověkem. K Marii směřuje též naše vděčnost. Děkujeme jí, protože svou odpovědí ve chvíli Zvěstování a svojí statečnou a tichou přítomností u paty Kříže nám otevřela cestu Božího dětství. **Ó Matko, Matko!: tímto svým slovem – „fiat“ – jsi nás učinila bratry Boha a dědici jeho slávy. – Buď požehnaná!**⁴

Vyhlásil jsem v Opus Dei mariánský rok, abychom se modlili s celou Církví za příští řádné shromáždění synody biskupů, které bude jednat o povolání a poslání rodiny v Církvi a ve světě. Toužíme po tom, a proto za to usilovně prosíme Boha, aby na přímluvu Panny Marie byla na každém místě znovu objevena nenahraditelná hodnota této základní buňky společnosti. Pokud křesťanské domovy uznají a přijmou plán, který s nimi Bůh má, bude možné napravit zla, která sužují země a národy.

Sv. Jan Pavel II., když v prvních týdnech svého pontifikátu přijal jednu skupinu manželů, kteří se účastnili kurzů zaměřených na rodiny, jim řekl: «Budoucnost Církve a lidstva se rodí a roste v rodině»⁵. Později tím či oním způsobem opakoval totéž při nesčetných příležitostech během svého dlouhého a plodného pontifikátu. V apoštolské

exhortaci *Familiaris consortio*, která byla plodem synody biskupů v roce 1981, napsal: «V plánu Boha Stvořitele a Vykupitele nalézá rodina nejen svou "totožnost", to, čím "je", nýbrž i své poslání – to, co může a musí "dělat". Dějinné úkoly, k jejichž plnění Bůh rodinu povolal, vyplývají z její podstaty a představují dynamický a existenciální rozvoj této podstaty.»⁶ A uzavřel naléhavou výzvou, která také dnes zní se silou ještě větší: «Rodino, „staň se“ tím, čím „jsi“!»⁷.

Každá chvíle je vhodná k tomu, abychom tuto prosbu vysílali k nebi, tím spíš o svátcích vánočních, které vrhají jasné světlo na Boží plán s lidmi. Andělé ohlašovali pastýřům *velikou radost, která bude pro všecken lid: dnes se vám narodil ve městě Davidově Spasitel, to je Kristus, Pán*⁸. Celé lidstvo je představeno jako adresát této dobré noviny. Sv. Lukáš sděluje stroze: *přispěchali a našli*

*Marii a Josefa a dítě položené v jeslích*⁹. Na počátku Bůh stvořil muže a ženu se stejnou důstojností, ustavil první lidskou rodinu a dal jim příkaz vládnout nad celým materiálním světem a zaplnit zemi¹⁰. Tady se nachází kořen instituce rodiny. Ale betlémské vyprávění jde ještě mnohem dál: Bůh sám, ve své nekonečné blahosklonnosti se vtělil v lůně jedné lidské rodiny, a tak ukázal svou vůli, jak se má lidstvo rozvíjet. Betlémská rodina se stává vzorem všech pozemských domovů.

Ve své první katechezi na toto téma papež František poznamenává, že **vtělení Božího Syna otevírá nový počátek všeobecných dějin muže a ženy. A tento nový počátek nastává v lůně rodiny v Nazaretu. Ježíš se narodil v rodině. Mohl přijít okázale jako válečník či panovník. Ne, přišel do rodiny jako dítě. Je důležité nazírat v jesličkách tuto překrásnou scénu.**¹¹

Ježíšovo narození znamená podle Písma svatého příchod plnosti času (Gal 4, 4), okamžik, který si Bůh zvolil, aby plně zjevil svou lásku k lidem tím, že nám poslal svého jednorozeného Syna. Toto božské rozhodnutí se projevilo za zcela normálních, obvyklých okolností. Vidíme ženu, která se stává matkou, rodinu, dům. Boží všemohoucnost a sláva prostupuje lidské věci, ano spojuje se s nimi. Od té doby my křesťané víme, že s Pánovou milostí můžeme a musíme posvětit všechno, co je v našem životě čisté. Nenajdeme pozemskou situaci, i když může vypadat zcela bezvýznamně a všedně, která by se nemohla stát příležitostí k setkání s Pánem a krokem na naší cestě do nebeského království.¹²

Spojení v manželství bylo ustaveno Bohem už od chvíle stvoření, ale bohužel je dnes na tolika místech

zanedbáváno. Rodině se tolik ubližuje! Lidé chtějí vydávat za normální situace, které znamenají nejtvrdší útok na Boží stvořitelský a spasitelský záměr. Na mnoha místech – a ne jen ze strany lidu, nýbrž od samotných veřejných autorit, prostřednictvím zákonů a vládních rozhodnutí –, je oslabována instituce rodiny, nebo se dokonce usiluje o to změnit ji v něco velmi odlišného. Nevidí to – ďábel je velmi šikovný v zaslepování mysli –, že když vyprazdňují pojem rodiny, způsobují nesmírnou škodu občanské společnosti.

Minulou neděli jsme oslavili svátek Svaté rodiny. V ten den, jako každý rok, jsme obnovili zasvěcení svých rodičů, sester a bratří Svaté rodině z Nazareta, jak pro toto datum stanovil náš zakladatel. A pozvali jsme své příbuzné a přátele a další, kteří se účastní apoštolských děl prelatury, aby se k nám při tomto aktu přidali.

Jako vždycky jsme prosili za všechny křesťanské domácnosti světa, aby byly a žily v souladu s božským vzorem, který nám byl ukázán v Betlémě a v Nazaretě.

Modleme se v tomto mariánském roce zvláště na tento úmysl. Možná můžeme používat nějakou střelnou modlitbu, která nám na to pomůže myslet. Náš Otec se často modlil:

Ježíš, Maria a Josef, ať stále zůstávám s těmito třemi. Budeme dbát na to, aby všechny rodiny světa byly stále dobře ukryté u svaté nazaretské Rodiny.

Když tuto modlitbu vznášíme k nebi, zahrňme také ty, kteří vládnou, a ty, kdo řídí mezinárodní instituce, na které připadá zodpovědnost bdít nad integritou této základní buňky společnosti. Obracejme se na Boha, aby byla zajištěna jednota a nerozlučitelnost manželství a jeho otevřenost životu, právo rodičů

vychovávat své děti v souladu s vlastním přesvědčením tak, aby občanské zákony nejenom neztěžovaly harmonický rozvoj rodiny, ale aby usnadňovaly splnění cílů, které jí stanovil Bůh, když ji stvořil.

Je potřeba rozhodné úsilí o novou evangelizaci společnosti počínaje jednotlivými rodinami. **Každá křesťanská rodina – tak jako to udělali Maria a Josef – může v první řadě přijmout Ježíše, naslouchat mu, mluvit s ním, opatrovat jej, chránit jej, růst spolu s ním; a takto zlepšovat svět¹³.** Je třeba pěstovat ve vlastním domě ty ctnosti, které nám připomíná liturgie v jednom čtení o svátku sv. Rodiny. *Jako od Boha vyvolení, svatí a milovaní projevujte navenek milosrdné srdce, dobrotu, pokoru, mírnost a trpělivost. Snášejte se a navzájem si odpouštějte, má-li kdo něco proti druhému. Pán odpustil*

vám, proto (odpouštějte) i vy. A nadto nade všechno mějte lásku, neboť ona je svorník dokonalosti. Ať ve vašem srdci vládne Kristův pokoj¹⁴.

Tato doporučení zavazují všechny členy: rodiče, děti, sourozence i další příbuzné. A i když se výraz "rodina" užívá zvláště k označení onoho prostředí, v kterém se člověk rodí a vyrůstá, je nám též jasné, že taky Církev je Boží rodina na zemi; a rovněž je rodinou onen živý díl Církve, kterým je Opus Dei. Sv. Josemaría zdůrazňoval, že k Dílu mohou patřit, tím či oním způsobem, nesmírně různorodé skupiny lidí, se svým vlastním způsobem bytí a svými nanejvýš osobními rysy.

Nemluvím jen tak do větru - zmínil při jedné příležitosti - když říkám, že Dílo je rodina božská i lidská, ve které se děje to, co v přirozených rodinách, kterým Pán hojně požehnal a mají hodně dětí: a jsou tu sourozenci někteří vyšší

a někteří nižší, někteří tmavší, někteří světlejší (...). A dále jsou po našem boku příbuzní, které tak milujeme: spolupracovníci (...); a potom tolik přátel a kolegů, kteří nějakým způsobem mají účast na naší rodině¹⁵.

Všichni se musíme snažit, abychom zpříjemňovali soužití lidem, kteří s námi žijí nebo nám jsou z toho či onoho důvodu nablízku. **Učiňme ve svém srdci a ve svých dnech místo Pánu. Tak to dělali také Maria a Josef a nebylo to snadné: kolik jen těžkostí museli překonat! Nebyla to nějaká fingovaná rodina, nebyla ireálná. Nazaretská rodina nás zavazuje k objevu povolání a poslání rodiny, každé rodiny¹⁶.**

Prosme Pána na přímluvu svaté Panny a sv. Josefa, aby se v centrech Díla, v domech ostatních našich věřících a spolupracovníků prelatury, našich přátel a příbuzných

a ve všech křesťanských domovech odrážel příklad Svaté rodiny. Kontemplovat Ježíše, Marii a Josefa nás má podněcovat k tomu, abychom viseli na druhých, jako to dělali oni. Máme se denně modlit a zabývat jejich potřebami duchovními i materiálními, jejich odpočinkem, pořádkem a slušnou materiální úrovní domova, který má být zrcadlem nazaretského domova. Nepovažujme tyto povinnosti nikdy za přítěž, ale za skvělé příležitosti k službě.

V lůně nazaretské rodiny byl Ježíš Kristus svědkem tolika detailů ohleduplnosti, tolika projevů lásky. Když začal svoje veřejné působení, znali ho podle jeho rodinných kořenů: *Copak to není syn tesařův? Copak se jeho matka nejmenuje Maria?*¹⁷ Jak dobré by bylo, kdyby při sledování našeho chování jakožto věrných následovníků Krista mohli lidé říci: je vidět, že tento člověk

následuje Ježíšův příklad, protože pečuje o rodinné prostředí, protože všude ho nosí s sebou, protože se chová tak, aby mohli všichni mít účast na té radosti a tom pokoji.

9. ledna je výročí narození svatého Josemaríi. V Barbastru a v Logroňu se náš zakladatel naučil tolika drobnostem, které jsou rodinné jednotě vlastní a které nám později předal. Jeho rodičům též patří naše vděčnost, že byli poddajnými nástroji Božími pro lidskou i nadpřirozenou formaci svatého Josemaríi.

Připojme se k úmyslům Svatého otce a modleme se též za řeholníky, řeholnice a zasvěcené osoby v tomto roce, které jim Církev věnuje. A při této prosbě se obracejme s velikou důvěrou na přesvatou Pannu.

Jak říkal na jiném místě náš zakladatel, prosme, aby v rodinách vždycky pokračoval duch prvních křesťanských dob: **malé křesťanské**

obce, které byly ohnisky evangelia. Byly to rodiny jako mnoho jiných rodin oné doby, ale byly proniknuty novým duchem, který nakazil všechny, s kterými se stýkaly. Takoví byli první křesťané, a takoví musí být i křesťané dnešní. Musí být rozsevači pokoje a radosti, které nám přinesl Kristus¹⁸.

Před několika dny jsem se stavil v Pamploně a navštívil jsem nemocné. Také jsem se setkal ve sportovní hale univerzity s asi dva a půl tisíci osobami. Vzpomněl jsem si na pohled svatého Josemaríi plný vděčnosti směrem k Pánu. A přišlo mi do duše, na mysl, že ať se sejdeme kdekoli, vždycky jsme *u sebe doma*, pevně spojení ke službě Bohu a všem duším.

Se vší láskou vám žehná a prosí vás o setrvání ve vašich modlitbách na moje úmysly.

váš Otec

+ Javier

Řím, 1. ledna 2015.

1 Sv. Josemaría, *Jít s Kristem*, č. 22
(překlad vlastní).

2 Římský misál, 24. prosince, *vstupní
modlitba* při ranní mši.

3 *Sk* 22, 16.

4 Sv. Josemaría, *Cesta*, č. 512.

5 Sv. Jan Pavel II., Promluva při
soukromé audienci, 30-X-1978.

6 Sv. Jan Pavel II., Apoštolská
exhortace *Familiaris consortio*, 22-
XI-1981, č. 17.

7 *Tamtéž*.

8 *Lk* 2, 11.

9 *Lk* 2, 16.

10 *Gn* 1, 26-28.

11 Papež František, Promluva při generální audienci, 17-XII-2014.

12 Sv. Josemaría, *Jít s Kristem*, č. 22.

13 Papež František, Promluva při generální audienci, 17-XII-2014.

14 *Kol* 3, 12-15.

15 Sv. Josemaría, Poznámky z jednoho rozjímání, 5-III-1963.

16 Papež František, Promluva při generální audienci, 17-XII-2014.

17 *Mt* 13, 55

18 Sv. Josemaría, *Jít s Kristem*, č. 30.

.....